

תת"ע 9363/04/18 - לוי אורי לוי אורי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9363-04-18 מדינת ישראל נ' לוי אורי
תיק חיצוני: 90511067911

מספר בקשה: 1

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מבקשים	לוי אורי לוי אורי
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

לבקשתו (השנייה) של ב"כ המבקש תינתן החלטתי בבקשה מבלי להמתין עוד לתגובת המדינה:

בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש לאחר שלא התייצב למשפטו.

בהתאם לחוק - סעיף 130 (ח) בחוק סדר הדין הפלילי:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נגד מד"י, קבע בית המשפט העליון שני מבחנים ובהתקיים אחד מהם יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם (המבחנים נגזרו מסעיף 130 (ח) בחסד"פ): הראשון - קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. השני - גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

בית המשפט העליון ממש לאחרונה ברע"פ 8427/17 אמנון סאלם נגד מדינת ישראל חזר קבע וביסס את המבחנים לצורך הדיון בבקשה מסוג זה תוך שקבע כי רק בהתקיים אחד מהמבחנים לעיל יהיה מקום לביטול פסק דין שניתן בהעדר נאשם.

בפרשה זו נשלח לנאשם זימון כדין למשפטו וזה לא נדרש על ידו אף שהזימון נשלח בדואר רשום.

בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון כפי שאוזכרה לעיל ובהישען על הוראות החוק המדובר בזימון כדין מה שאפשר והצדיק את שפיטת הנאשם בהעדרו.

ביחס לעצם ההרשעה וגזר הדין אשר ניתן:

המדובר בכתב אישום הנשען על תמונה בה תועד רכבו של הנאשם חוצה צומת בחסות אור אדום ברמזור.

העבירה שבוצעה מתועדת בצילום ולכן לא נגרם כל עיוות דין לנאשם מעצם הרשעתו.

נוכח עברו התעבורתי של הנאשם לא מצאתי כי נגרם כל עיוות דין לנאשם מרף ענישתו, קל וחומר כאשר המדינה עתרה אף לעונש של פסילה בפועל.

בנסיבות לעיל, לא מצאתי כי נגרם כל עיוות דין לנאשם.

הבקשה לביטול פסה"ד נדחית.

ניתנה היום, כ' תמוז תשע"ח, 03 יולי 2018, בהעדר הצדדים.